

Singurătatea zorilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Ți-am întins o mână,
Apoi pe-amândouă
Și-am cerut privirea-ți caldă să rămână,
Fără nori de gheață, fără stropi de rouă.

M-ai privit, mirată
Și-ai întins, uimită,
Mâna care-n visuri noaptea mi se-arată
Ca de zeitate-n marmură cioplită.

Și te-am strâns în mine,
Te-am purtat prin sânge
Spre un loc în care ție să se-nchine
Sufletul ce-n viața fără tine plânge.

Tu, în pieptu-mi înger
Ce-mi veghezi iubirea,
Știi că fără tine visurile-mi sânger
Și în zorii singuri își găsesc pieirea?